

Максим Володимирович ПРОЦЬКИЙ,
курсант 2-го курсу, гр. КП - 931
факультету підготовки фахівців
для підрозділу кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Професор кафедри кримінального процесу ФПФОДР
к.ю.н., доцент
Володимир Михайлович ФЕДЧЕНКО

ПІДСТАВИ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Слідчі дії – це процесуальні дії дослідницького характеру, за допомогою яких орган досудового розслідування чи прокурор вирішують завдання, пов'язані з виявленням, закріпленням і дослідженням доказів під час досудового провадження[2].

Вони поділяються на: слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії.

Згідно з ч. 2 ст. 223 КПК підставами для проведення слідчої (розшукової) дії є наявність достатніх відомостей, що вказують на можливість досягнення її мети. Досить часто виникають ситуації, коли для проведення тієї чи іншої слідчої (розшукової) дії необхідні не лише фактичні, але й юридичні (правові) підстави. І законом вони врегульовані при визначенні процесуального порядку проведення тієї чи іншої слідчої (розшукової) дії[1].

Наступною вимогою до проведення слідчих (розшукових) дій є забезпечення присутності певної кількості осіб під час їх проведення та пояснення прав та обов'язків осіб, які беруть участь у слідчих (розшукових) діях. Не менш важливою є загальна вимога щодо проведення слідчої (розшукової) дії,

пов'язаної із залученням та участю у кримінальному провадженні незацікавлених осіб (свідків). Свідками є особи, яких не цікавлять результати кримінального провадження. Їх призначення викликане необхідністю довести факт проведення слідчої (розшукової) дії, її перебігу та результатів, а також засвідчення відповідності проведених дій їх відображенню в протоколі.

Згідно зі ст. 103 КПК, процесуальні дії під час досудового розслідування можуть фіксуватися у таких формах: а) протокол; б) носій інформації, на якому процесуальна дія зафіксована за допомогою технічних засобів.

Закон передбачає проведення таких слідчих дій, як: допит, пред'явлення для впізнання, огляд, обшук, слідчий експеримент, освідування особи, експертиза[1].

Слідчі дії будуть законними відповідно до інших норм, встановлених Кримінально-процесуальним кодексом. Суворе дотримання встановленої законом процедури слідчої дії, яка визначає межі допустимих та неприпустимих, не тільки забезпечує права та законні інтереси причетних, але й забезпечує процедурну якість фактично отриманих даних. тобто відповідність їх властивостям, залежність, прийнятність, надійність[2].

Процесуальними документами для проведення таємних слідчих (дослідницьких) дій є постанови, клопотання, інструкції, протоколи уповноваженого працівника (працівника) оперативного підрозділу, слідчого, прокурора, а також рішення слідчого судді. Протокол про хід і результати таємної слідчої (дослідницької) дії (або її етапів) складається слідчим, якщо вона здійснюється за його безпосередньої участі, в інших випадках - уповноваженим працівником оперативного підрозділу, і вони повинні відповідати загальним правилам кримінального провадження.

Кожен звіт про результати слідчої дії (розслідування), з додатками, повинен бути поданий прокурору, який контролює дотримання закону під час підготовчого

слідства, надаючи процесуальні вказівки не пізніше ніж через 24 години після його підготовки.

Перелік використаних джерел

1. Наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 №114/1042/516/1199/936/1687/5 «Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні»

Владислав Сергійович РУДИЙ,
*курсант 3 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань, гр. ФЕБ 842
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

*Науковий керівник:
Професор кафедри кримінального процесу ФПФОДР
к.ю.н., доцент*

Володимир Михайлович ФЕДЧЕНКО

ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ ТА ПРОВЕДЕННЯ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ МАЛОЛІТНЬОЇ АБО НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ

Неповнолітній підозрюваний або обвинувачений повідомляється або викликається слідчим, прокурором, слідчим суддею або судом через своїх батьків або інших законних представників. Інше розпорядження допускається лише за умови, що воно зумовлене обставинами, встановленими під час кримінального провадження (ст. 489 КПК України).